

هفتيوار سنٽن پريي اجتماع ڀرڻي ۽ وارو سنٽن پريو بيان

17-November-2016

رحمتہ اللہ تعالیٰ علیہ
داتا علي هجويري جو علم دين جو شوق

(SINDHI)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

داتا علي هجویری جو علم دین جو شوق

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكافِ جي نیتِ كئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نیتِ ڪري وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

نبي ڪريم ﷺ جو فرمانِ دلنشين آهي: جنهن قرآنِ پاڪ پڙهيو، رَبِّ تَعَالَىٰ جِي سَارَهِ ڪئي، نبي (ﷺ) تي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهيو ۽ پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ کان بخشش طلب ڪئي ته ان پلائي ڪي ان جي جڳهه تان گولي ورتو.⁽¹⁾

بُخَشِ دُو جُرْمِ وَخَطَا تَمَّ بِهٖ ڪِرُوڙُون دُرُودِ

گرچہ میں بے حد تصور تم ہو عفو و غفور

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَىٰ عَلَيَّ مُحَمَّدَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

... 1 شعب الايمان، باب في تعظيم القرآن، فصل في استحباب التكبير... الخ، ۲/۳۲۲، حديث: ۲۰۸۲

منا منا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“** يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ٻه مدني ڳالھ:** (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دین جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا اِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

هڪ عظيم مبلغ

منامنا اسلامي پائرو! اڄ اسان هڪ اهڙي عظيم هستي جي باري ۾ بيان ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين ته جن جي ڪري اسلام جي عزت، شان و شوڪت ۽ قوت ۾ اضافو ٿيو، جنهن سخاوت جا درياءَ وهيا، جن جو فيضان ڪيئي صديون گذرڻ باوجود اڄ به جاري و ساري آهي، جن جي مزار پُرانوار تي هر وقت عاشقانِ رسول، عاشقانِ صحابه و اهلبيت ۽ عاشقانِ

اولياء جو ميٽر هوندو آهي، جيڪي حاضر ٿي پنهنجون من گهريون جائز مُرادون ماڻيندا آهن. اها اهم شخصيت ڪير هئي؟ سندن نالو ۽ نَسب، ڪنيت ۽ لقب ڇا هو؟ اهو به ٻڌنداسين، ۽ سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هڪ نهايت ئي پياري ڏوٽي "علم دين جي شوق" جي باري ۾ به رنگ برنگي مدني گلن جي مهڪندڙ خوشبوئن سان پنهنجي دل ۽ جان کي معطر ۽ معنبر ڪرڻ جي ڪوشش ڪنداسين، هنن مدني گلن کي پنهنجي دل جي مدني گلدستي ۾ سجائي ان تي عمل جي به ڪوشش ڪنداسين. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

نبي ڪريم، رؤف رحيم، صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي وصالِ ظاهري کان بعد اهل بيتِ اطهار ۽ صحابه ڪرام رَضُوا اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ شجرِ اسلام جي آبياري ڪئي، صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کان پوءِ انهن جي پيروي ۾ بعد ۾ اچڻ وارن بزرگن به دين متين جي خدمت جي هن اهم فريضي کي بهترين نموني سان ادا ڪيو. خاص ڪري پاڪ و هند ۾ تبليغ اسلام جي لاءِ جن اولياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ رَحْمَةُ اللهِ السَّلَامِ واضح ڪردار ادا ڪيو، انهن ۾ حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سر فهرست آهن. سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي اندازِ تبليغ، علم دين جي ترويج و اشاعت، اجتماعي و انفرادي ڪوششن، تصنيف و تحرير ۽ رُوحاني قوت سان هند ۾ نهايت ئي تيزي سان اسلام جي روشني پکڙجڻ شروع ٿي ۽ ڪثرت سان ماڻهو اسلام ۾ داخل ٿيڻ لڳا. اچو! اڄ اسان ان داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي علم دين جي شوق جي باري ۾ ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪيون ٿا ته جيئن اسان جي دلين ۾ به علم دين جي وسامندڙ شمع بيهي روشن ٿئي، اي ڪاش! داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صدقي اسان کي به علم دين سکڻ جو جذبو نصيب ٿئي،

اچو! پھريان داتا علي هجویری رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جو مختصر تعارف بتون ٿا،

داتا علي هجویری رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جو تعارف

حضرت داتا علي هجویری رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جي ڪنيت ابو الحسن، جڏهن ته علي اسم گرامي يعني نالو آهي. پاڻ غزني جي رهڻ وارا هئا. جلاب ۽ هجویر ”غزني“ جي پاڙن مان به (2) پاڙا آهن، پھريان جلاب ۾ رهندا ها پوءِ هجویر ۾ منتقل ٿيا. پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جي ولادت با سعادت اٽڪل ۴۰۰ھ ۾ ٿي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

داتا علي هجویری رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جو شوق علم دین

حضرت خواجه مسٿان شاه ڪابلي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: حضرت سيد علي بن عثمان هجویری رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ محمود غزنوي جي قائم ڪيل ديني مدرسي ۾ اڪثر ڏٺا ويا، ان وقت سندن عمر مشڪل سان 12، 13 سال هوندي، علم دين کي حاصل ڪرڻ جي جذبي سان سرشار اهو علم دين جو طالب تعليم ۾ ايترو مصروف هوندو هو جو صبح کان شام ٿي ويندي هئي پر ڪڏهن پاڻي تائين نه پيئندي ڏٺو ويو، رضوان نالي سفيد ريش بزرگ ان مدرسي جا مدرس ها، اهي پنهنجي ان خاموش طبع طالب علم کي عزت جي نگاهن سان ڏسندا ها.

هڪ ڏينهن سلطان محمود غزنوي جو گذر ان مدرسي وٽان ٿيو ۽ اهو هن عظيم ديني درس گاه ۾ آيو، بين شاگردن جي برعڪس حضرت مخدوم علي هجویری رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ پنهنجي ڪم ۾ ايترو مگن ها جو ان کي

²...مقدمه ڪشف المحجوب، ص ۸ تا ۱۱ ماخوذاً

ڪا خبر نه هئي، بزرگ استاذ چيو: ڏس علي! ڪير آيو آهي؟ هاڻي ڇا هو هڪ پاسي محمود غزنوي ۽ ٻي پاسي هڪ ننڍڙي عمر وارو راهِ حق جو مُتلاشي، عجيب منظر هو، سلطان محمود غزنوي ان ننڍي عمر واري طالب علم جي تجلین کي نه سهندي هڪدم نگاهون جهڪائي ڇڏيون ۽ مُدَرَس کي چيو: واللہ! اهو ٻار خدا عَزَّوَجَلَّ جي طرف راغب آهي، اهڙا طالبِ علم ان مدرسي جي زينت آهن.⁽³⁾

جھولياں بھر بھر ڪے لے جاتے ہیں مڱتے رات دن ہومری اميدڪا گلشن ہر ادائپيا

صَلِّ اللّٰهَ تَعَالَى عَلٰی مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَی الْحَبِیْب!

سُبْحَانَ اللّٰهَ عَزَّوَجَلَّ! ٻڌو اوهان ته حضور داتا گنج بخش علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ علمِ دین سکڻ ۽ مطالعو ڪرڻ ۾ ڪيتري قدر مشغول رهندا ها جو ننڍي عمر جي قيمتي گهڙين کي به ضائع ٿيڻ نه ڏنو، ڇاڪاڻ ته پاڻ رَحْمَةُ اللّٰه تَعَالَى عَلَيْهِ وقت ۽ علمِ دین بنهي جي اهميت کان ذرو برابر به غافل نه ها، ايتري ننڍي عمر ۾ به حُصولِ علم ۽ مطالعو ڪرڻ ۾ مسلسل مشغول رهندا ها ۽ زبان جو "فُقلِ مدينه" يعني زبان کي فضوليات کان بچائڻ تي به سختي سان ڪاربند ها، ڪتابن سان اوهان جي مَحَبَّتِ ڏسو جو مطالعو ڪندي شام ٿي ويندي هئي، پر پاڻ رَحْمَةُ اللّٰه تَعَالَى عَلَيْهِ وٽ پاڻي پيئڻ جي لاءِ به وقت نه نڪرندو هو. پاڻ رَحْمَةُ اللّٰه تَعَالَى عَلَيْهِ جي انهيءَ علمِ دین جي شوق، مطالعي جي ذوق، پنهنجي ڪم کان ڪم رکڻ ۽ فُقلِ مدينه لڳائڻ يعني خاموش رهڻ جي مَدَنِي سوچ پاڻ رَحْمَةُ اللّٰه تَعَالَى عَلَيْهِ کي ان بلند مقام تي پهچائي ڇڏيو جو سندن رَحْمَةُ اللّٰه تَعَالَى عَلَيْهِ جا استادِ محترم به اوهان رَحْمَةُ اللّٰه تَعَالَى عَلَيْهِ کي عَزَّت ۽ اِحترام

3...الله کے خاص بندے، ص ۴۶۰

جي نگاه سان ڏسندا ها، ايستائين جو پنهنجي وقت جي عظيم عاشق رسول ۽ علم دوست بادشاه سلطان محمود غزنوي جڏهن سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مدرسي ۾ آيا ته علمي مصروفيت جي سبب داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ان جي آمد جو علم ئي نه ٿي سگهيو، پوءِ سلطان محمود غزنوي به سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان متاثر ٿيو ۽ اوهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شان ۾ اهي تاريخي ۽ تعريفِي جملا چيا ته ”الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! اهو ٻار خدا عَزَّوَجَلَّ جي طرف راغب آهي، اهڙا طالب علم ان مدرسي جي زينت آهن -“

منامنا اسلامي پائرو! اُج پاڻيءَ سان ختم ٿيندي آهي، پر علمِ دین جو اجايل ڪڏهن به سيراب ناهي ٿيندو، چوٽه اها پيلاس علمِ دین جي چشمي مان فيضياب ٿي وڌندي ٿي ويندي آهي، انهيءَ علمِ دین جي جستجو جي لاءِ اسان جي بزرگن پنهنجو گهر ٻار ۽ پنهنجي اباڻي شهرن کي خيرآباد چئي مختلف ملڪن ۽ شهرن جو سفر فرمايو، جڏهن ته ان وقت ايتري قدر آسانيون نه هيون پر جيئن ته حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ علمِ دین سکڻ جا حريص ها، تنهنڪري اڄڪله جهڙيون سهولتون ميسر نه هئڻ جي باوجود به پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حُصُولِ علمِ دین جي خاطر آزمائش جو مقابلو ڪندي پري پري شهرن جا سفر ڪيا ۽ سوين مشائخن سڳورن کان فيض ياب ٿيڻ جو شرف حاصل ڪيو. جيئن

علمِ دین جي طلب لاءِ سفر

حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جيترن به ملڪن جو سفر ڪيو، سندن مقصد عالمِ دین ۽ مشائخن جي بارگاہ ۾ حاضر ٿي فيضياب ٿيڻ ۽ پنهنجي علمِ دین جي اڃ لاهڻ جو انتظام ڪرڻ هو. ان مقصد کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ صرف خراسان جي ٽي سو

(300) مَسَائِلُ جِي خِدْمَت ۾ حَاضِرِي ڏَنِي ۽ اَنهِن جِي عِلْمِ دِين ۽ حِكْمَت جِي پُر بَهَارِ گِلِسْتَانِن مان گل پَتِي پَنهِنجو دامن پَرِيندا رَهيا. (4)

مَنامنا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان تہ داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪنهن ڏنيوي مَقْصَد جِي لاءِ نہ، بلڪہ علمِ دِين جِي طلب خاطر هڪ ئي شهر جِي 300 عالمن سڳورن جِي بارگاہ ۾ حاضري ڏني، اهو تہ صرف هڪ شهر جِي عالم سڳورن جو تعداد آهي، يقيناً پاڻ ان کان علاوه بہ ڪيئي شهرن ۽ ملڪن جِي ڪيترن ئي عالمن جِي بارگاہ ۾ حاضري ڏني هوندي، داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي طلبِ علمِ دِين جِي خاطر ان مِحنت ۽ شوق جِي انتها جِي باري ۾ ٻڌي ذهنن ۾ اسلافِ ڪرام عَلَيْهِم رَحْمَةُ اللهِ السَّلَام جِي ياد تازہ ٿي ويندي آهي چوتہ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۾ بہ اسلاف وانگر علمِ دِين کي حاصل ڪرڻ جو شوق ۽ مطالعي جو ذوق گهڻو پريل هو، اسان جا بزرگ رات ڏينهن علمِ دِين جِي طلب ۾ مشغول رهندا ها، انتهائي محنت ۽ چاه سان مطالعي ۾ مصروف رهندا ها ۽ علمِ دِين سکڻ جِي خاطر ايستائين جو پنهنجي خواهشن کي بہ قربان ڪندا ها. اچو! ترغيب طور بزرگانِ دِين جِي علمِ دِين جِي شوق جِي باري 2 حڪايتون ٻڌون ٿا،

امام مُسَلِم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو شوقِ علمِ دِين

هڪ ڏينهن ڪنهن ديني مجلس ۾ حديثِ پاڪ جِي مشهور ڪتاب ”مُسلِم شريف“ جِي مؤلف حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ مُسَلِمِ بْنِ حِجَاجِ قَشِيرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان ڪنهن حديث جِي باري ۾ پڇيو ويو تہ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ گهر اچي اها حديث ڳولھڻ شروع ڪئي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي بارگاہ ۾ ڪجورن

4 ... ڪشف المحجوب، ص 181 ماخوذاً

جو هڪ ٽوڪرو پيش ڪيو ويو. حديث جي تلاش جي دوران پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان مان هڪ هڪ ڪجور کڻي کائيندا رهيا ايستائين جو حديث ملڻ تائين تمام ڪجورون ختم ٿي ويون، ايتريون وڌيڪ ڪجورون کائڻ جي ڪري سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو انتقال ٿي ويو.

(تهذيب التهذيب، حرف الميم، من اسمه مسلم، مسلم بن حجاج... الخ، ۱۵۰/۸، رقم: ۶۸۹۴)

سَيِّدُنَا ضَحَّاكُ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو شوق علم دین

حضرت سَيِّدُنَا ضَحَّاكُ بَصْرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو لقب ”نَبِيل“ آهي، ان لقب جو سبب اهو ٿيو جو هڪ ڏينهن حضرت سَيِّدُنَا امام ابن جُرَيْج رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي درس گاه ۾ (علم دین سکڻ جي لاءِ) موجود ها ته اوچتو اتان کان هڪ هاڻي جو گذر ٿيو. تمام شاگرد درس ڇڏي هاڻي ڏسڻ لاءِ هليا ويا، پر هي پنهنجي جڳهه تي ويٺل رهيا، حضرت سَيِّدُنَا امام ابن جُرَيْج رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پڇا ڪئي: ضَحَّاكُ! توهان هاڻي ڏسڻ لاءِ ڇو نه ويا؟ عرض ڪيائين: هاڻي اوهان جي صُحبت کان وڌيڪ ناهي! اهو جواب ٻڌي حضرت سَيِّدُنَا امام ابن جُرَيْج رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو: ”اَنْتَ النَّبِيْلُ“ يعني توهان ته نهايت شاندار آهيو.

(تهذيب التهذيب، حرف الضاد، من اسمه ضحاک، الضحاک بن مَخْلَد، ۷۹/۴، رقم: ۳۰۵۷)

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ! منامنا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏنو ته! اسان جي بزرگن

جو علمي شوق ڪيترو لاجواب هو جو جڏهن اهي حضرات علم دین حاصل ڪرڻ ۾ مشغول هوندا ها ته پوءِ پنهنجي آس پاس جي هر شيءِ کان بي پروا ٿي ويندا ها، ته جيئن پنهنجي مقصد ۾ ڪاميابي ماڻي سگهن. بيشڪ هنن پاڪ هستين علم دین کي پنهنجو سڀ ڪجهه ڏنو هو ته علم دین به انهن کي محروم نه رکيو بلڪ مسلمانن جو رهنما بڻائي ڇڏيو. يقيناً اهو

سپ رب کائنات **عَزَّوَجَلَّ** جي عطا، علمِ دین جي فضيلتن کان آگاہي ۽ علمِ دین سان مَحَبَّت جو ئي نتيجو هو جو اڄ اسان ان جو ذڪرِ حَيرِ ڪري پنهنجين دلين کي مُنَوَّر ڪري رهيا آهيون. اچو! تَرغيب طور اسان به علمِ دین جي فضائل تي مشتمل 3 فرمانِ مُصطفي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ٻڌون ٿا:

(1) جيڪو شخص طلبِ علمِ دین جي لاءِ نڪتو ته جيستائين واپس نه موٽي، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي راه ۾ آهي.

(ترمذي، ڪتاب العلمِ دین، باب فضل طلب العلمِ دین، حديث: ۲۹۴/۲۶۵۶، ۴)

(2) طالبِ علمِ دین کي خوش آميد! طالبِ علمِ دین کي ملائڪ گهيري ۾ وندا آهن ۽ پنهنجي پرن جي ذريعي ان تي چانو ڪندا آهن، پوءِ اهي طالبِ علمِ دین کان ديني علم جي طلب جي سبب مَحَبَّت ڪندي قطار در قطار آسمانِ دنيا تائين پهچي ويندا آهن.

(معجم كبير، صفوان بن عسال... الخ، ۵۴/۸، حديث: ۷۳۴۷)

(3) الله **عَزَّوَجَلَّ** قيامت جي ڏينهن ٻانهن کي اٿاريندو پوءِ عالمن کي عليحده ڪري فرمائيندو: اي عالمن جي جماعت! مان توهان کي سڃاڻان ٿو ان ڪري توهان کي پنهنجي طرفان علم عطا ڪيو هو ۽ توهان کي ان ڪري علم ناهي ڏنو ته توهان کي عذاب ۾ مُبْتَلَا ڪندس. (تنهنڪري هاڻي) وڃو! ان ڪري جو مون توهان جي مَغْفِرَت ڪري ڇڏي.

(جامع بيان العلمِ دین و فضله، باب جامع في فضل العلمِ دین، ص ۶۹، حديث: ۲۱۱)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

نه ناهي ۾ عبادت ۽ نه پلڪه ۾ رياضت ۽ الٰهي! مغفرت فرما، هاري اپني رحمت سے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَدْرُ الشَّرِيعِ، بَدْرُ الطَّرِيقِ حضرتِ علامہ مولانا مُفتي محمد أمجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ علمِ دِينِ جِي فائِدُن ۽ ثمراتِ کي بيان کندي فرمائن ٿا: علم اهڙي شيءِ ناهي جنهن جي فضيلت ۽ خُوبين کي بيان ڪرڻ جي حاجت هجي، سڄي دنيا ڄاڻي ٿي ته علم نهايت بهتر شيءِ آهي، ان کي حاصل ڪرڻ فضيلت جو سبب آهي. هيءُ اها شيءِ آهي جنهن سان انساني زندگي ڪامياب ۽ خوشگوار ٿيندي آهي ۽ انهيءَ سان دنيا ۽ آخرت سُوڌرندي آهي. (ياد رهي! علم مان) اهو علم مُراد آهي جيڪو قرآن ۽ حديث مان حاصل ٿئي، ته هي اهو علم آهي، جنهن سان دنيا ۽ آخرت ٻئي سنورجي ويندا آهن ۽ اهو ئي علم نجات جو ذريعو آهي ۽ ان جي قرآن و حديث ۾ ساراه بيان ٿي آهي ۽ ان جي تعليم ڏانهن توجهه ڏياري وئي آهي. (بهارِ شريعت، حصه شانزدهم، ۶۱۸/۳، ملقطاً)

علم انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جِي ميراث آهي، علم ثُربتِ الهِي جِي راه آهي، علم هدايت جو سرچشمو آهي، علم گناهن کان بچڻ جو ذريعو آهي، علم خُوفِ خدا کان بيدار ڪرڻ جو عظيم نُسخو آهي، علم دنيا ۽ آخرت ۾ عِزّت ماڻڻ جو سبب آهي، علم مُزده دِلين جِي حيات آهي، علم ايمان جِي سلامتي جو مُحافظ آهي، علم مخلوق خدا جِي مَحَبَّتِ ماڻڻ جو سبب آهي، اَلْعُرْضُ! علم بي شمار خُوبين جو جامع آهي، ان ۾ دِين به آهي دنيا به، ان ۾ آرام به آهي اطمينان به، ان ۾ لُدّت به آهي راحت به، تنهنڪري عقل مند اهو ئي آهي جيڪو طلبِ علمِ دِين ۾ مشغول ٿي آخرت ۾ چوٽڪاري جو سامان ڪري. اي ڪاش! اسان کي به علمِ دِين سکڻ جو جذبو نصيب ٿئي.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الله! مجھے عالمِ دین بنا دے اور دین کے احکام پہ بھی مجھ کو چلا دے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منامنا اسلامي پائرو! عام طور ڪنهن به انسان جي چڱو يا بُرو هئڻ ۾ گهر جي ماحول کي بُنيادي حيثيت حاصل هوندي آهي، جيڪڏهن گهر وارا خاص ڪري والدين بُرائين ۾ مبتلا هجن ته اولاد تي به ان جا بُرا اثر مُرتب ٿيندا آهن ۽ جيڪڏهن والدين نيڪ نمازي، خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصطفيٰ جي لازوال دولت سان مالا مال ۽ علمِ دين جي نعمت سان سرشار هوندا آهن ته ان جي تعليم و تربيت ۽ حُوبين جو فيض صرف ان جي ذات تائين ئي محدود ناهي رهندو بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ جي فَضْل و احسان سان نسل در نسل منتقل ٿيندو ويندو آهي چوٽه ٻارن جو پهريون مَدَرَسو ئي ان جو گهر هوندو آهي، جيئن

حڪيم الأُمَّت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ٻار پنهنجي ماءُ پيءُ جي هر عمل کي غور سان ڏسندا ٻڌندا آهن ۽ انهن جي عبادتن، دعائن کي ياد ڪري ان جي نقل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا آهن. پيءُ کي گهرجي ته بهتر نمونو ٻڻي جو اولاد پيءُ جي نقل ڪندو آهي، ٻارن جو پهريون مَدَرَسو ان جو گهر آهي ۽ پهريان مُعلمِ دين ان جا ماءُ پيءُ. (مرآة المناجیح، ۲۸/۴)

هڪ ٻي هنڌ تي فرمائن ٿا ته ٻار کي هوش سنڀالڻ تي جيئن پنهنجي ماءُ پيءُ ۽ ساٿين کي ڏسندو آهي اهڙو ئي ٻڻجي ويندو آهي، ماءُ پيءُ ٻار جا پهريان استاد آهن، ان جي صحبت ٻار جي طبيعت جي لاءِ نقشو آهي. ان ڪري ضروري آهي ته پنهنجي چوڪرين جي لاءِ چڱا خاوند ۽ چوڪرن جي لاءِ ڍيندار نيڪ گهرواريون ڳولا ڪيو ته جيئن ٻار نيڪ ٿين.

(مرآة المناجیح، ۱/۱۰۰ بتغير قليل)

منامنا اسلامي پائرو! داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ذات ۾ اسان کي جيڪي خوبيون نظر اچن ٿيون، ۽ علم دين جي شوق جا مبارڪ اثر پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شخصيت ۾ نظر اچن ٿا، يقيناً ان ۾ فضل خداوندي به پاڻ سان گڏ رهيو، پر گڏوگڏ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي گهر وارن خاص ڪري والدين جي تعليم ۽ تربيت جو به ان ۾ وڏو عمل دخل هو. اچو! هاڻي داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مثالي گهراڻي جي هڪ ايمان افروز جهلڪ ملاحظه ڪيون ٿا ۽ پوءِ ان مان حاصل ٿيڻ وارن مدني گلن کي پنهنجي دل جي مدني گلستي ۾ سجائڻ جي ڪوشش به ڪنداسين، جيئن

داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو پرهيزگار گهراڻو

حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي والد حضرت سيدنا عثمان بن عبدالرحمن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي وقت جا زبردست عالم ۽ عابد ۽ زاهد ها. سلطنتِ غزنيه جي زماني ۾ دنيا جي ڪُنڊ ڪڙڇ مان علماء ڪرام، مشائخ عظام، شعرا ۽ صوفيا ”غزني“ ۾ جمع ٿي ويا ها، جنهن جي ڪري غزني علوم و فنون جو مرڪز بڻجي چڪو هو، سندن والد ماجد حضرت سيدنا عثمان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به اتي رهائش اختيار ڪئي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي والده ماجده حُسيني سادات سان تعلق رکندڙ عابده زاهده خاتون هيون. (فيضان داتا علي هجويري، ص ٦٧) جنهن جي زبان ذڪرِ الهي ۾ مشغول ۽ دل جلوه حق سان سرشار رهندو هو. (فيضان داتا علي هجويري، ص ٨) پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مامي کي زهد ۽ تقويٰ اختيار ڪرڻ سبب تاجِ الاوليا جي لقب سان شهرت حاصل هئي. مطلب ته! پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو خاندان شرافت و صداقت ۽ علم ۽ فضل جي ڪري مشهور هو. (فيضان داتا علي هجويري، ص ٦)

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ! حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

جو گھراڻو کيڏو نه رشڪ لائق هو جو والدِ محترم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي وقت جا زبردست عالمِ دين، والده ماجده رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا اعليٰ درجي جي عابده ۽ زاهده ۽ تلاوتِ قرآن جي شيدائي جڏهن ته مامون رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به ڪا عام شخصيت نه هئي بلڪ ”تاج الاوليا“ يعني اولياءِ ڪرام عَلَيْهِم رَحْمَةُ اللهِ السَّلَام جي تاج جي لقب سان مشهور ها، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جڏهن علم ۽ عمل، عبادت ۽ رياضت ۽ تلاوتِ قرآن جي نعمت سان مالا مال گھراڻي ۾ پرورش ٿي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي به ان جون خوب خوب برڪتون نصيب ٿيون، ان جي طُفِيلِ اللهُ تَعَالَى سندن رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي به تقويٰ ۽ پرهيز گاري جي نعمت سان نوازيو ۽ ايتري قدر علم ۽ فضل عطا فرمايو جو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان مان مخلوق خدا کي به خوب فيضياب فرمايو.

مجھ کو داتا تاجدار ان جہاں سے کیا غرض میں تو ہوں منگتا ترے دربار کا داتا پتیا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي پائرو! افسوس! اڄڪله اهڙي تقويٰ ۽ پرهيزگاري ۽ علمِ دين سان مَحَبَّت نه ته هاڻي والدين ۾ نظر اچي ٿي ۽ نه ئي اولاد ۾، شايد ان جو سبب هي آهي ته والدين جو سڄو زور ٻارن کي دنياداري سيکارڻ تي لڳل آهي، حڪيم الأُمَّت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ماءُ پيءُ کي ڪپي ته اولاد کي صرف مالدار بڻائي دنيا مان نه وڃن، انهن کي ديندار بڻائي وڃن جو خود انهن کي به قبر ۾ ڪم اچي جو زنده اولاد جي نيڪين جو ثواب مُزدي کي قبر ۾ ملندو آهي. (مرآة المناجیح، ۶/۵۶۵)

رسولِ اڪرم، نُورِ مُجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جڏهن ماڻهو مري ويندو آهي ته ان جي تن عملن کان علاوه ان جي سڀني عملن جو

سلسلو ختم ٿي ويندو آهي؛ (1) صدقہ جاريہ (2) اهو علم جنهن مان فائدو حاصل ڪيو وڃي (3) نيڪ اولاد جيڪو انهن لاءِ جي دعا ڪري.

(مسلم، ڪتاب الوصية، باب ما يلحق الانسان... الخ، ص ۸۶، حديث: ۱۶۳۱)

حڪيم الأُمَّت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حديثِ پاڪ جي شرح ڪندي فرمائن ٿا: نيڪ اولاد مان علم و عمل وارو پٽ مراد آهي. صاحبِ مِرْقَاة رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو: پٽ کي گهرجي ته پيءُ کي دعاءِ خير ۾ ياد رکي، ايستائين جو نماز ۾ ماءُ پيءُ کي دعائون پهريان ڏئي بعد ۾ سلام ورائي نه ته جيڪڏهن نيڪ پٽ دعا به نه ڪري، ماءُ پيءُ کي ثواب ملندو رهندو.

(مرآة المناجیح، ۱/۱۸۹ بتغير قليل)

ٻارن جي مَدَنِي تربيت ۾ ماءُ جو ڪردار

ممانا اسلامي ڀائرو! اولاد جي سڌرڻ يا بگڙجڻ ۾ وڌيڪ ڪردار ماءُ جو ئي هوندو آهي ڇاڪاڻ ته ماءُ جو هنج ٻار جي پهرين درس گاه هوندي آهي، جيڪڏهن اها تربيت گاه معياري هوندي ته جيڪو تربيت حاصل ڪري نڪرندو اهو به معياري هوندو مثال طور جيڪڏهن مائرون الله عَزَّوَجَلَّ ۽ رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، صحابه و اهلبيت رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ ۽ اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ جي فرمانن تي عمل ڪندڙ، أزواجِ مُطَهَّرَات، خاتونِ جَنَّت ۽ صحابيات رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ جون حقيقي ديوانيون، علمِ دِين جو شوق ۽ تلاوت جي ذوق جي نعمت سان سرشار، مُتَّقِي ۽ پرهيزگار، عبادت گذار، سُنَّتِن پري زندگي گذارڻ واريون ۽ سني ماحول سان وابسته هونديون ته انهن جو اولاد به انهي خصوصيتن جو پابند هوندو.

بدقسمتي سان اڄڪلهه جي عورتن جو گهڻو وقت ذڪر ۽ دُرود، تلاوت ۽ عبادت ۽ علمِ دِين سکڻ جي بدران هڪ ٻئي جون غيبتون ڪرڻ،

چغلیون هٿڻ، بلا ضرورت بازارن ۾ گهمڻ، فلمون، ڊراما ڏسڻ، موسيقي ٻڌڻ، ناول ۽ ڊائجسٽ پڙهڻ، ڪمپيوٽر، موبائل ۽ انٽرنيٽ وغيره جو غلط استعمال (Miss Use) ڪرڻ، سوشل ميڊيا جي چار ۾ پنهنجي پاڻ کي ڦاسائي نه ڪرڻ وارن ڪمن ۾ پوڻ ۽ نت نوان فيشن اپنائڻ وغيره ۾ گذري ويندو آهي، جڏهن ته باقي بچيل وقت گهر جي ڪم ڪار ڪرڻ ۾ ڪتبجي ويندو آهي، نتيجي ۾ پنهنجي ۽ پنهنجن ٻارن جي اصلاح کان غافل بي عملي جو شڪار انهن مائرن جي بي عملي جا بُرا اثر براه راست ايندڙ نسل ۾ به منتقل ٿيڻ شروع ٿي ويندا آهن، تاريخ گواه آهي ته پوءِ انهن جي ٻارن مان اڳتي هلي ڪو جواڙي بڻجندو آهي، ته ڪو فراڊي، ڪو دهشت گرد بڻندو آهي ته ڪو چرسي موالِي، ڪو چور بڻجندو آهي ته ڪو ڌاڙيل، پوءِ انهن جرمن ۾ ملوٽ افراد جڏهن قانون جي وڪڙ ۾ ايندا آهن ته ڪڏهن قاسي تائين به پهچي ويندا آهن. اچو! اهڙي ئي هڪ مجرم جي عبرت آموز حڪايت ٻڌون ٿا جيئن

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 188 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”تربيت اولاد“ صفحي نمبر 17 تي آهي ته هڪ دفعي هڪ ڏوهاريءَ کي قاسيءَ ڏني پئي وئي، انهيءَ دؤران جڏهن ان کان ان جي آخري خواهش پڇي وئي ته ان چيو مان پنهنجي ماءُ سان ملڻ چاهيان ٿو. ان جي اها آخري خواهش پوري ڪئي وئي. جڏهن ان جي ماءُ ان جي سامهون آئي ته هو پنهنجي ماءُ جي ويجهو وڃي هڪدم ان کي مارڻ لڳو. اتي موجود ماڻهن ان کي ڪاوڙ منجهان چيو: اي بيوقوف! هيئنر جڏهن ته توکي قاسي ملڻ واري آهي، تون هيءَ ڪهڙي حرڪت ڪئي آهي؟ ان جواب ڏنو ته مون کي قاسي جي ڦٽي تي پهچائڻ واري اها ئي منهنجي ماءُ آهي، چوٽه مان ننڍپڻ ۾ ڪنهن جا ڪجهه پيسا چورائي آيو هيس ته هن مون کي دڙڪن ڏيڻ

بدران منهنجي حوصلا افزائي ڪئي ۽ اهڙي طرح مان ننڍا ننڍا ڏوه ڪندي دنيا جي وڏن ڏوهن ۾ اڳتي نڪري ويس ۽ آخرڪار اڄ مون کي ڦاسي پئي ڏني وڃي. (تربيت اولاد، ص ۱۷ بتغير قليل)

منامنا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته ماءُ جي لاپرواهي ۽ ان جي غلط تربيت ڪهڙو برو اثر وڌو جو ان جي لال جرائم جي دنيا ۾ قدم رکي ڇڏيو آخرڪار ڦاسي جي سزا کائي پنهنجي جان به وڃائي وينو، ان جي بر عڪس جن مائرن جو ڪردار آئيني کان وڌيڪ شفاف هوندو آهي، جن جا سينا خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصْطَفِي سان منور هوندا آهن، جيڪي دنيا جي فاني آسائشن ۾ ڦاٿل نه هونديون آهن، شرم ۽ حيا جن جي فطرت ۾ شامل هوندو آهي، اسلام جي سربلندي جي لاءِ جيئن مرڻ جو جذبو جن جي رت ۾ سرايت ڪري چڪو هجي، جنهن جون ابدي نعمتون جن جي پيش نظر هونديون آهن، ته اها مدني سوچ اهي پنهنجي جگر جي ٽڪرن ۾ به منتقل ڪنديون رهنديون آهن، پوءِ اهڙين مائرن جي هنج مان مُحَدَّث، مجدد، مُفسِّر، اولياءِ ڪرام، مفتيانِ ڪرام، علماءِ عظام، مسلمانن جا اِمام، دينِ اسلام جي خاطر جانيون قربان ڪرڻ وارا ۽ خوفِ خدا و عشقِ مُصْطَفِي جي دولت سان مالا مال اسلامي حڪمرانن جنم ورتو.

تنهنڪري والدِين کي ڪپي ته اهي سمجھداري جو مُظاهرو ڪن، پنهنجي سوچ ۾ تبديلي آڻڻ ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي ان نعمت جي قدر ڪن ۽ ان جي مدني تربيت ڪندي پاڻ به هر ننڍي وڏي گناه کان بچڻ جي ڪوشش ڪن، غير محارم کان شرعي پردو ڪن، فرائض و واجبات، سُنن و مستحبات جي پابندي ڪن، ظاهري ۽ باطني علم سڪن، چڱيون عادتون ۽ بهتر اخلاق اپنائڻ، پنهنجي ٻارن جي ذهنن ۾ به اهڙي ئي مدني سوچ پيدا

ڪن، ٻار شرارت ڪن ته هميشه تنهائي ۾ نرمي سان سمجهائڻ، بُرن دوستن ۽ بد عقيدہ ماڻهن جي صحبت ۾ هرگز نه ويهڻ ڏنو وڃي چو ته بد عقيدہ ماڻهن جي صحبت، انهن کان تعليم حاصل ڪرڻ، انهن جا بيان ٻڌڻ يا انهن جون تحريرون پڙهڻ ايمان جي لاءِ زهرِ قاتل آهي. انهن کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ حافظِ قرآن، قاري قرآن، عالمِ دين ۽ مفتي بڻايو، قصا ڪهاڻين ۽ لطيفن پريا ڪتاب نه پاڻ پڙهو نه انهن کي پڙهڻ ڏيو، بلڪ مڪتبه المدينه جي شائع ڪيل ڪتابن ۽ رسالن جو مطالعو ڪرڻ جي ترڪيب بڻايو، پاڻ به هفتيوار سُتنن پري اجتماع ۽ مدني مذاڪري ۾ شريڪ ٿيو ۽ انهن کي به شرڪت جي ترغيب ڏياريو، گهر ۾ جيڪڏهن گناهن پريا چينلز، فلمون ڊراما ۽ موسيقي جو سلسلو آهي ته ان کي ختم ڪرايو ۽ صرف 100 فيصدي اسلامي چينل يعني مَدَنِي چينل ئي ڏسو ۽ ڏيکاريو. جيڪڏهن اسان انهن مدني گلن جي مُطابق زندگي گذارڻ ۾ ڪامياب ٿي وياسين ته يقيناً معاشري مان جهالت جي اونداهي ختم ٿي سگهي ٿي، هر طرف سُتنن جون مدني بهارون اچي سگهن ٿيون، ۽ اسان جو ٻار ٻار نيڪ، مُتقي ۽ ماءُ پيءُ جو فرمانبردار بڻجي سگهي ٿو، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

يارب بچالو تُو مجھ نارجم سے

اولاد پر بھی بلکہ جہنم حرام ہو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ**

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”چوڪ درس“

منامنا اسلامي پائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** شيخ طريقت، امير اهل سنت

دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ اسان کي هڪ مَدَنِي مَقْصَد عطا فرمايو آهي ته "مون کي پنهنجي

۽ سڄي دُنیا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“

إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ تنهنڪري پنهنجي ۽ سڄي دُنیا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته رهو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ حُوب وڌي ڪري حصو وٺڻ وارا بڻجي وڃو.

ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان روزانو جو هڪ مدني ڪم ”چوڪ درس“ ڏيڻ به آهي. يقيناً چوڪ درس نهايت بابرڪت ۽ فضيلت وارو ڪم آهي ۽

أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ (يعني نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائي کان منع

ڪرڻ) جو هڪ بهترين ۽ مؤثر ذريعو به آهي ۽ نيڪي جو حڪم ڪرڻ ۽

برائي کان منع ڪرڻ وارن کي بهترين اُمت چيو ويو آهي، جيئن سيپاري 4

سوره آل عمران آيت نمبر 110 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: توهان پلا آيو

انهن سڀني امتن کان جيڪي ماڻهن ۾

ظاهر ٿيون چڱائي جو حڪم ڪريو ٿا

۽ برائي کان روڪيو ٿا.

كُنْمُ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ

لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

حضرت سيدنا امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نقل فرمائن ٿا ته حضرت

موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَامَ بارگاہِ الهي عَزَّوَجَلَّ ۾ عرض ڪيو، "يا الله عَزَّوَجَلَّ! جيڪو

پنهنجي پيءُ کي سڏي، ان کي نيڪي جو حڪم ڏئي ۽ بُرائي کان منع

ڪري ته ان جي جزاءُ ڇا آهي؟" ارشاد فرمايائون، "مان ان جي هر ڳالهه تي

هڪ سال جي عبادت جو ثواب لکندو آهيان ۽ ان کي جهنم جي سزا ڏيڻ ۾

مون کي حياءُ ايندو آهي." (مکاشفة القلوب، باب في الامر والمعروف، ص 48) تنهنڪري

اسان کي به گهرجي ته اسان چوڪ درس ڏيون، جيڪڏهن درس نه ڏئي

سگھون ته گهت مان گهت ٻڌڻ وارن ۾ شامل ٿي وڃون ته جيئن
أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ جي فضيلتن ۽ برڪتن کان فيضياب ٿي سگھون.
 اچو! ترغيب جي لاءِ چوڪ درس جي هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

ناچ رنگ ۽ شراب جو عادي

هڪ اسلامي پيءُ جي بيان جو خلاصو آهي، مدني ماحول سان وابسته ٿيڻ
 کان پهريان مان نه صرف گناهن جي ڏلدل ۾ نهايت بُري طرح قاتل هئس
 بلڪ منهنجا عقائد به ڏُڙست نه ها. نمازن کان ايتري قدر غافل هئس جو
 عيد جي نماز پڙهڻ به نصيب نه ٿيندي هئي. رَمَضانُ الْمُبَارَكُ ۾ تمام
 مُسلمان روزا رکندا ها پر بدقسمتي سان مان ان سَعَادَتِ كَانِ مَحْرُومِ رَهَنَدُو
 هئس. ڏينهن ۾ هڪ ڏُڪان تي مُلازَمَتِ كَنَدُو هئس، پر سڄي رات چرس
 ۽ شراب جي نشي ۾ ڏُٺ رهندو هئس. ٿي وي تي فلمون ڊراما ڏسندو ۽
 بدنگاهي ڪري پنهنجي اعمال نامي ۾ گناهن جو اضافو ڪندو هئس.
 شادين ۾ ناچ گاني جو شوقين هئس. گناهن جي اونداهي مان نڪرڻ جو
 سبب هي ٿيو ته اسان جي ڏُڪان جي سامهون ڪجهه اسلامي پائر فيضانِ
 سُنَّتِ مان چوڪ درس ڏيندا ها. ڪڏهن ڪڏهن مان به رَسْمِي طور تي ان ۾
 شَرِكَتِ كَنَدُو هئس. اهي بار بار مون کي هفتيوار سُنَّتِن پيري اجتماع ۾
 شَرِكَتِ جِي دَعْوَتِ ڏيندا ها، پر مان هر پيري ڪو نه ڪو بهانو ڪندو
 هئس. هڪ ڏينهن انهن جي مِثَّتِ ميٽر تي مون اجتماع ۾ شَرِكَتِ جِي لاءِ
 هاڻو ڪار ڪئي ۽ اجتماع ۾ حاضر ٿيس. جڏهن اتي پهتس ته اجتماع ۾
 ٿيڻ واري بيان، ذڪر، نعت ۽ رَقَّتِ انگيز دعا مون کي مُتَاَثِّرِ ڪيو، ان کان
 پوءِ منهنجي زندگي بلڪل بدلجي وئي. چرس، شراب نوشي ۽ ناچ گانن
 کان توبه ڪئي، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ** مدني ماحول جي برڪت سان پنهنجي نمازون
 مسجد ۾ ادا ڪرڻ وارو بڻجي ويس. مون جهڙي گناهن ۾ قاتل شخص مدني
 قافلن ۾ سَفَرِ جِي برڪت سان دين جا اهم مَسْئَلَا به سڪي ورتا ۽ پياري آقا

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري پياري سُنَّت (ڏاڙهي شريف) به سجائي ورتي. مدني ماحول جي برڪت سان منهنجي بُرن عقيدن جي به اصلاح ٿي وئي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ چوڪ درس ۽ مدني قافلي جي بَرَڪت سان مون جهڙو ناچ رنگ جو شوقين ۽ چرس ۽ شراب جو عادي، سُنُنن جو پيڪر بڻجي ويو.

خداڪے کرم سے بنامدنی ماحول

تو آبه نمازی ہے دیتا نمازی

چڙهائے گا ایسا نشہ مدنی ماحول

گر آئے شرابی مٹے ہر خرابی

گناہوں کی دیگا دوا مدنی ماحول

اے بیمار عیساں تو آجا یہاں پر

گناہوں کو دیگا چھڑا مدنی ماحول

گنہگار و آویسہ کار و آؤ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منامنا اسلامي پائرو! ٿي سگهي ٿو ته ڪنهن جي ڏهن ۾ اهو سوال پيدا ٿئي ته اڳوڻو زمانو هر لحاظ کان صاف سٿرو هو، ان دور ۾ اڄ وانگر بُرائيون عام نه هيون ۽ نه ئي بُرائين تي اُپارڻ وارا آلات ۽ اسباب جي ايتري قدر گهڻائي هئي بلڪ عام طور گهر گهر مان اسلامي تعليمات جون ڪرنون چمڪنديون هيون، والدين بلڪ سڄي گهر وارا مُتقي ۽ پرهيزگار ۽ علم و عمل جي دولت سان سرشار هوندا ها خاص ڪري مائرن جو ڪردار تقليد لائق هو، جيئن داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي والده ماجده رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي باري ۾ اسان ٻڌو ته هوءَ به اعليٰ درجي جي عابده ۽ زاهده خاتون هئي، تنهنڪري اهڙن گهرانن ۾ اڄ جي نسبت ڪثرت سان نيڪ هستيون پيدا ٿينديون هيون، جڏهن ته اڄ هر طرف شيطاني ڪمن جي گهڻائي آهي، بي عملي جو دور عام آهي، تنهنڪري ان مشڪل دور ۾ هاڻي نه ته اهڙي خصوصيت واريون مائرون آهن ۽ نه ئي سلف صالحين

جهڙي خوبين وارو اولاد.

ان جو جواب هي آهي ته جيتوڻيڪ هاڻي بي حياتي ۽ بي عملي پنهنجي عروج تي آهي، پر ان سان اهو ڪڏهن لازم اچي ٿو ته نيڪ مائرن يا اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو وجود ئي زماني مان مٽجي چڪو آهي. بلاشبہ نيڪ ۽ پرهيزگار مائرون ۽ انهن وٽان تربيت وٺڻ وارا اولياءِ ڪرام هيئن به روءِ زمين جي مسلمانن کي فيضياب فرمائي رهيا آهن، فيضانِ اولياءِ سان اڄ به ڪيئي غير مسلمن جي قبولِ اسلام جون مدني خبرون ملي رهيون آهن، انهن جي فيضان سان اڄ به مسجدن جي ڪجهه نه ڪجهه رونق باقي آهي، جي ها! اڄ به ڪيئي بي نمازي، شرابي، چور ڌاڙيل، ماءُ پيءُ جا نافرمان پنهنجي گناهن کان توبه ڪري نيڪ ماڻهن جي صف ۾ شامل ٿي رهيا آهن، جي ها! اڄ به گناهن پريا چينلز ڏسي پنهنجي اکين کي حرام سان پري ڪري ربِّ تعاليٰ جي ناراضي جو سامان ڪرڻ وارن کي ڪنهن جي سمجهائڻ جي برڪت سان سڌي واٽ تي اچي رهيا آهن، جي ها! علمِ دين جي دولت سان مالا مال ڪرڻ وارن ديني مدرسن ۽ جامعات مان فيضانِ علمِ هيئن به جاري و ساري آهي، جتان سوين عالم تيار ٿي علم جي نور سان جهالت جي اونداهي کي پري ڪري رهيا آهن، جي ها! اڄ جي ان فتني واري زماني ۾ پندرهن صدي جي عظيم علمي و روحاني شخصيت، شيخ طريقت، اميراهلسنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابوبلال محمد الياس عطارقادرِي رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ اها عظيم هستي آهي، جنهن ۾ ڪامل و لين جون نشانيون آساني سان ڏسي سگهجن ٿيون.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ زماني جي ان بزرگ ولي جي تعليم ۽ مدني تربيت هڪ

اهڙي عابده ۽ زاهده خاتون جي سايي ۾ ٿي جيڪا پاڻ به شرعي اصول و ضوابط تي سختي سان عمل پيرا هئي ۽ پنهنجن ٻارن کي به شريعت جو آئينه دار بنائڻ لاءِ سڄي زندگي مصروف رهيون. اچو! ان عظيم پٽ جي عظيم ماءُ جي مبارڪ زندگي جو مختصر تعارف به ٻڌون ٿا،

أم عطار جو ذڪر خير

شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي والده ماجده **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا** هڪ نيڪ ۽ پرهيزگار خاتون هئي. جن مڙس جي وفات جي باوجود سخت ترين معاشي آزمائشن ۾ به پنهنجن ٻارن جي اسلامي طريقي مطابق تربيت ڪئي، جنهن جو واضح ثبوت خود امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي بابرڪت ذات آهي. پاڻ هڪ پيري ٻڌايو ته **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** والده محترم جو شروع کان ئي فرض ۽ واجب تي عمل ڪرڻ ۽ ڪرائڻ جو ايتري قدر ذهن هو جو ننڍي عمر کان ئي اسان پيڻ پائرن کي نمازن جي تلقين فرمائڻ سان گڏ سختي سان عمل به ڪرائينديون هيون، خاص ڪري فجر نماز جي لاءِ اسان سڀني کي لازمي جاڳائينديون هيون. والده ماجده جي ان طرح تلقين ۽ تربيت جي بَرَڪت سان مون کي ياد نٿو پوي ته منهنجي ننڍپڻ ۾ به ڪڏهن فجر نماز رهجي وئي هجي.

شيخ طريقت، امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** فرمائڻ ٿا ته والده محترم جو شبِ جُمُع (جمعرات ۽ جمعي جي وچين رات) جو منادر (باب المدينه ڪراچي) جي علائقي ۾ انتقال ٿيو. موت جي وقت مون کي وڌيڪ ياد ڪري رهي هئي، پيڻ ٻڌايو: **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ڪلمو شريف ۽ استغفار پڙهڻ کان پوءِ زبان بند ٿي. خاص ڪري غسل ڏيڻ کان پوءِ چهرو نهايت ئي روشن ٿي ويو. جنهن زمين جي تڪر تي رُوح قبض ٿيو، ان مان ڪيئي ڏينهن

تائين خوشبو پئي آئي ۽ خصوصاً رات جي ان حصي ۾ جنهن ۾ انتقال ٿيو هو، مختلف قسم جي خوشبوئن جي مهڪ ايندي هئي. تيجهي واري ڏينهن صبح جي وقت ڪجهه گلاب جا گل وٺي رکيا هئا جيڪي شام تائين تقريباً تروتازه رهيا جيڪي مون پنهنجي هٿ سان والده جي قبر تي چڙهايا. يقين ميجو ان مان اهڙي عجيب مهڪندڙ خوشبو هئي جو مان حيران رهجي ويس، ڪڏهن گلاب جي گلن مان مون اهڙي خوشبو نه سونگهي هئي نه هينئر تائين سونگهي آهي بلڪ ڪلاڪن تائين اها خوشبو منهنجي هٿن مان به ايندي رهي.

(تذڪرہ امير اهل سنت (قسط 2)، ص ۶۱ ملقطاً)

منامنا اسلامي ڀائرو! واقعي اُمّ عَطَارِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا ڪا عام خاتون نه هئي بلڪ الله عَزَّ وَجَلَّ جي مقرب، صابره ۽ شاکره ۽ باهت خاتون هئي جيڪي آزمائش جي گهڙي ۾ ثابت قدم رهندي به پنهنجي اولاد جي سُنتن جي مطابق تربيت ۾ مشغول رهيون، جيڪي نمازن ۽ سُنتن جي پاڻ به پابند هئي ۽ پنهنجن ٻارن کي به نماز پڙهڻ جي تلقين ڪندي هئي، شايد سندن اها ادا رب تعاليٰ کي پسند اچي وئي، ان ڪري دنيا مان پنهنجو ايمان سلامت ڪڍي وئي، وصال کان پوءِ چهره به جگمگاڻ لڳو ۽ جنهن هنڌ وصال ٿيو اها جڳهه به مهڪندڙ خوشبو سان مشڪبار ٿي وئي، جيڪڏهن اسان جون اسلامي پيڙهون به اُمّ عَطَارِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي ڪردار مان سبق حاصل ڪندي ۽ نفس و شيطان جي مخالفت ڪندي پنهنجي ظاهر ۽ باطن کي شريعت جي زيور سان سينگارين، فرائض ۽ واجبات جي پابندي کي لازم ڪري وٺن، جنهن نموني اهي ٻارن جي اسڪول يا ٽيوشن وڃڻ کان تڻائڻ نٿيون ڏين ۽ جيڪڏهن اهي نٿائڻ ته انهن تي سختي ڪنديون آهن، جيڪڏهن اهڙي طرح نمازن وغيره جي معاملن ۽ ضروري ديني تعليمات

جي لاءِ به ڪوشش ڪن ته ان جا دنيا ۾ به گهڻا فائدا حاصل ٿيندا ۽ آخِرَت ۾ به برڪتون نصيب ٿينديون.

17 صفر المظفر تي اُمّ عطار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جو يومِ عرس ملهايو ويندو آهي، جنهن کان ممڪن ٿئي اُمّ عطار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي اِيصالِ ثواب جي لاءِ مدني قافلن ۾ سفر اختيار فرمائڻ.

داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ملفوظات

منامنا اسلامي پائرو! اچو! علمِ دین جي اهميت ۽ عمل جي ترغيب جي لاءِ حضرت سيدنا داتاعلي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا نصيحت آموز مدني گل ٻڌون ٿا: پاڻ فرمائڻ ٿا،

◆ انسان کي تمام علوم کي ڄاڻڻ ضروري ناهي، صرف ايترو علم حاصل ڪرڻ لازمي آهي، جنهن کي شريعتِ مطهره ضروري قرار ڏنو آهي. ◆ طالبِ علم جي لاءِ لازم آهي ته باعمل بڻجڻ جي لاءِ علم حاصل ڪري ◆ باه تي قدم رکڻ ته نفس گوارا ڪري سگهي ٿو پر علم تي عمل ان کان ڪيئي گنا دُشوار آهي. ◆ صرف علم تي قناعت ڪرڻ وارو عالم ناهي، عمل جي برڪت کان علم فائدو ڏيندو آهي تنهنڪري ڪڏهن به علم کي عمل کان جدا نه ڪرڻ گهرجي. ◆ جيڪو شخص شرعي معاملات ۾ محتاط نه هجي، پرهيز گاري جي بغير شريعت جو علم حاصل ڪري، رخصتن ۽ تاويلن جي پويان هلي شبهات ۾ پوي، ائم جي تقليد ڇڏي پاڻ مجتهد بڻجي وڃي، ته اهڙو شخص جلد ئي گناه ۾ مبتلا ٿي ويندو. دراصل اهي ڳالهيون دل جي غفلت جي ڪري پيدا ٿينديون آهن.

(فيضانِ داتا علي هجویری، ص ۶۹ تا ۷۱ ملتقطاً بغير تبديل)

پڙهڻ ۽ ڄاڻڻ جي لاءِ ڪي به ڪم ڪري سگهي ٿو
ڪي به ڪم ڪري سگهي ٿو

صَلُّوا عَلَی الْحَبِيبِ! صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

رسالو ”فيضانِ داتا علي هجویری“ جو تعارف

منامنا اسلامي پاڻرو! داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي فرمانن ۽ سندن سيرتِ مبارڪ جي باري ۾ وڌيڪ معلومات جي لاءِ مڪتبه المدینہ جو شايع ٿيل 84 صفحن تي مشتمل رسالو ”فيضانِ داتا علي هجویری“ جو مطالعو ڪيو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ هن رسالي ۾ داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سيرت، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شوقِ علمِ دين، علمِ دين جي حصول جي لاءِ سفر، سندن ڪرامتون، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا ڪتاب، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا ملفوظات ۽ ٻين ڪيئي مدني گلن کي بيان ڪيو ويو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هن رسالي کي مڪتبه المدینہ تان هديهءَ طلب ڪري پاڻ به پڙهو ۽ وڌيڪ تعداد ۾ حاصل ڪري ثواب جي نيت سان مُفت تقسيم به فرمايو.

مرحباصدمرحبا! 20 صَفْرُ الْهُطَمِّ، متوقع (22 نومبر) تي داتاصاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو عرسِ مبارڪ به آهي، ان موقعي تي هزارين عاشقانِ رسول ۽ غلامانِ داتا صاحب، پنهنجي من جون مُرادون پوريون ڪرڻ ۽ داتاصاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي فيضان سان پنهنجي خالي جهولين کي ڀرڻ جي لاءِ پري پري کان سفر ڪري مزارِ پُرانوار تي حاضري جي سعادت حاصل ڪن ٿا، انهن عاشقانِ رسول تائين نيڪي جي دعوت ۽ دعوتِ اسلامي جو تعارف پهچائڻ جو هڪ بهترين ۽ آسان ذريعو ”مدني رسائل“ تقسيم ڪرڻ به آهي، ٿي سگهي ته داتاصاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي سيرتِ مبارڪ جي باري ۾ رسالا خريد ڪري ورهايا وڃن، نه ته مڪتبه المدینہ تان ڪنهن به موضوع تي رسالا خريد ڪري ورهايو، مرکز الاولياءَ (لاهور) کان علاوه به سڄي دنيا جا عاشقانِ رسول داتاصاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي اِيسالِ ثواب جي لاءِ مدني رسالا ورهائي سگهجن

ٿا، اچو! اسان سڀ به هٿو هٿ نيت ڪيون ٿا ته داتا صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي اِيصالِ ثواب جي لاءِ اسان به مدني رسائل تقسيم ڪنداسين. ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ -
رسالو "فيضانِ داتا علي هجويري" دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ
www.dawateislami.net تان ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ
(Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو فيضان حاصل ڪرڻ جي لاءِ سندن ڏينهن رات جي مَعْمُولات جو مطالعو ڪيون ته اسان کي خبر پوندي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي زندگي نيڪي جي دعوت، مخلوق خدا جي خدمت ۽ اشاعتِ علمِ دين جي لاءِ وقف ڪئي هئي، حضرت سيدنا داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڏينهن ۾ تدريس ڪندا ها ۽ رات ۾ حق جي مُتلاشي ماڻهن کي تلقين ڪندا ها، هزارين جاهل انهن جي ذريعي سان عالم، هزارين غير مسلم دولتِ اسلام سان مالا مال ٿيا، هزارين گمراه سڌي وات تي اچي ويا، هزارين ديوانه عقل جي دولت ۽ دانشوري سان سرفراز ٿيا، هزارين ناقص ڪامل ٿيا ۽ هزارين فاسق نيڪو ڪار ٿيا. پري پري کان شيخ، حضرت جي خدمت ۾ اچي فيضياب ٿيندا ها.

(حديثه الاولياء، ص ۱۸۲، ملتقطاً)

گنج بخش فيض عالم مظهر نور خدا ناقصا رابيرِ ڪامل ڪاملا راراهنما

شعر جي وضاحت: پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خزانائِ ثنائِ وارا، عالمِ ڪي فيض پهچائڻ وارا ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي نور جا مظهر آهن. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ناقصن جي لاءِ پيرِ ڪامل ۽ ڪاملن جا رهنما آهن .

حضرت سیدنا داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شان و عظمت ۽ علمِ دین جي شوق جو اندازو هن ڳالهه مان به لڳائي سگهجي ٿو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جي نبي حضرت سیدنا خضر عَلِيَّ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي صحبت ۾ رهي ان وٽان به علمِ دین حاصل ڪيو. ياد رهي حضرت سیدنا خضر عَلَيْهِ السَّلَامُ سان ملاقات جي لاءِ ڪجهه شرط آهن، جيئن ته

سیدنا خضر عَلَيْهِ السَّلَامُ کان فیض حاصل ڪرڻ

حضرت سیدنا علي خَواص رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: حضرت سیدنا خضر عَلِيَّ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان ملاقات جا ٽي (3) شرط آهن: (1) اهو سنت جو عامل هجي. (2) دنيا تي لالچي نه هجي، (3) مُسلمانن جي لاءِ ان جو سينو بلڪل صاف هجي، نه ته ان جي دل ۾ ڪينو هجي نه ئي حسد ۽ نه ئي اهو ڪنهن تي تڪبر ڪندو هجي. (الميزان الخضرية، ص ۱۵)

حضرت سیدنا داتا گنج بخش علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ذاتِ مبارڪه ۾ اهي ٽي شرط موجود ها، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ عاملِ سنت، دنيا جي لالچ کان گهڻو پري ۽ مسلمانن جا خيرخواه ها، ان ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ حضرت سیدنا خضر عَلِيَّ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان نه صرف ملاقات ڪئي بلڪ پاڻ عَلِيَّ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي صحبت ۾ رهي ڪري ظاهري ۽ باطني علم حاصل ڪيا ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي حضرت سیدنا خضر عَلِيَّ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان نهايت ئي گهري دوستي هئي. (ڪشف المحجوب، ديباچه، ص ۱۶)

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ! اسان جي داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ تي اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جو ڪهڙو خاص فضل ۽ ڪرم هو جو ان پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي نه صرف علمِ دین سکڻ سيکارڻ جو جذبو بخشيو بلڪ وڏو ڪرم اهو جو پنهنجي پاڪيزه نبي حضرت سیدنا خضر عَلِيَّ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان ظاهري ۽ باطني علم

سڪڻ جو شرف به عطا فرمايو. ياد رهي! حضرت سيدنا خضر عَلِي ذَيْبًا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ جا هڪ اهڙا مقبول نبي آهن جيڪي اڃا تائين به حياتِ ظاهري سان مُتَّصِف آهن ۽ سُمُنڊ ۾ ماڻهن جي رهنمائي ڪرڻ انهن جي سڀرد آهي.

(ملفوظاتِ اعليٰ حضرت، ص ۴۸۳ بتغير قليل)

ڪاش ميں روياءِ ڪروں عشقِ رسولِ پاڪ ميں سوز و ايسا پي احمد رضا داتيليا

صَلُّوا عَلَی الْحَبِيبِ! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي پاترو! اللهُ عَزَّ وَجَلَّ پنهنجي فضل و ڪرم ۽ داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي طفيل اميرِ اهل سنت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي به علمِ دین جي شوق ۽ حکمت ۽ دانائي جو اهو خزانو عطا فرمايو آهي جو نهايت گهٽ ماڻهن جي حصي ۾ آيو آهي. سندن جي شخصيت ۾ اسان کي بزرگانِ دین ۽ داتا علي هجویری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي تعليمات جا واضح آثار نظر اچن ٿا، ڇاڪاڻ ته ان الله وارن جي فيضان سان سندن سينو به علمِ دین سڪڻ ۽ ان جي ترويج و اشاعت جي مدني جذبي سان سرشار آهي.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ پاڻ جي نگاهِ فيضِ اثر سان لکين مسلمانن بالخصوص نوجوانن جي زندگين ۾ مدني انقلاب برپا ٿي ويو ۽ اهي گناهن کان توبه ڪري صلوة وسنت جي راه تي گامزن ٿي ويا. جيڪڏهن اسان عقائد و اعمال، شريعت و طريقت، تاريخ و سيرت، طب و روحانيت وغيره مختلف موضوعن تي ڪيل سوالن جي جوابن تي مشتمل اميرِ اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي مدني مذاڪري، اصلاحي، فقهي، روحاني ۽ اخلاقي موضوعات سان معمور ڪثير بيانات ٻڌون، بي شمار سُنتن جو مجموعو فيضانِ سنت ۽ بي

شمار موضوعن تي بين ڪتابن ۽ رسالن جو مطالعو ڪيون ته خبر پوندي ته الله تعاليٰ انهن کي ڪهڙو علم عطا فرمايو آهي. دعوتِ اسلامي جو اهو چوليون هٿنڌڙ سمنڊ ڏسو ته الله تعاليٰ ان مردِ ڪامل جي ذريعي لکين بي نمازين کي نمازي، فيشن پرستن کي سُنتن جو عادي، فاسقن کي متقي بڻائي ڇڏيو آهي، بدعقيده ماڻهن کي خوش عقيدگي، جاهلن کي علمِ دين جي روشني، بي عملن کي عمل جي پختگي، خشڪ مزاجن کي لذتِ عشقِ مُصطفوي، بيباڪن کي خوفِ خدا ۽ اسلامي پيڻن کي شرم و حيا جي زيور سان آراسته ۽ پيراسته ڪيو آهي. علماء ڪرام و مُفتيانِ عظام و مُصنّفين ۽ جامعاتُ المدينه ۽ دارُالافتا اهلِسُنّت جون مدني بهارون ڏسون ته معلوم ٿيندو ته الله عَزَّوَجَلَّ ان ولي ڪامل، عاشقِ ماهِ رسالت ۽ عاشقِ اعليٰ حضرت جي ذريعي جهالت کي ڪيئن پري ڪيو آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ان جي دَمِ قدم سان سُنتن جون مدني بهارون آهن، سندن بي حد ڪوششن جي واکاڻ ڪندي صرف عوام ئي نه بلڪ سڄي دُنيا جي علماء ڪرام به چڻ ته انهن لفظن سان حوصله افزائي ڪندي فرمائن ٿا، اچو! اسان به ٻڌون ٿا:

تدبير تيري تام هـ الـياس قادري	مسلك کا تو امام هـ الـياس قادري
يـه تير اُوڻچا ڪام هـ الـياس قادري	فکرِ رضا کو ڪرد يا عالم پـه آشڪار
فيضان تير اعام هـ الـياس قادري	سُنّت کي خوشبوؤن سـه زمانه مهـب اُڻها
مقبول تير اڪام هـ الـياس قادري	هـه دعوتِ اسلامي کي دُنيا ميس دھوم دھام
ميڻها تير اڪلام هـ الـياس قادري	تـهڻا چلا تـو سا تـه تـرے هو گيا جهاں

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب!

مجلس مزاراتِ اولیا

منامنا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ تبليغِ قرآنِ و سنتِ جي عالمگير غير سياسي تحريڪِ دعوتِ اسلامي دينِ متين جي تقريباً 103 شعبن ۾ نيڪي جي دعوتِ جون ڏومون مچائڻ ۾ مصروف آهي، انهيءَ مان هڪ ”مجلسِ مزاراتِ اوليا“ به آهي، جنهن جو ڪم هنن اولياءَ ڪرام جي خانقاهن ۽ درگاهن (مزارن) تي حاضر ٿيڻ وارن عاشقانِ رسول کي نماز پڙهڻ جي دعوت ڏيڻ آهي، چوٽه بدقسمتي سان اهو به ڏٺو ويو آهي ته مزار تي حاضري ڏيڻ وارا نماز جي معاملي ۾ نهايت سُستي جو مظاهرو ڪندا آهن، دعوتِ اسلامي ”مسجد پرو تحريڪ“ آهي، ان مدني ماحول ۾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ نماز جي پابندي جو اهڙو مدني ذهن ڏٺو ويندو آهي جو دنيا هتان کان هتي ٿي وڃي پر اسان جي نمازِ قضا نه ٿيڻ گهرجي، ان مجلس جو ڪم، صاحبِ مزار جي مُبارڪ سيرت جي باري ۾ ماڻهن جي رهنمائي ڪرڻ ۽ ان جي نقشِ قدم تي هلڻ جي ترغيب ڏيارڻ، ان مجلس جو ڪم، مزار جي آس پاس وارين مسجدن ۾ مدني قافلن کي سفر ڪرائڻ، ان مجلس جو ڪم مدني قافلي جي جدول جي مطابق مختلف وقت ۾ ٿيڻ وارن حلقن ۾ زائرين جي شرڪت ڪرائڻ ۽ انهن کي به مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ ۽ مدني انعامات تي عمل ڪرڻ جي دعوت ڏيڻ آهي، ان مجلس جو ڪم رسالا ورهائڻ جي ذريعي زائرين تائين نيڪي جي دعوت ۽ دعوتِ اسلامي جو مدني پيغام پهچائڻ آهي .

منامنا اسلامي ڀائرو! اسان جي خوش بختي آهي جو اڄ اسان به الله عَزَّ وَجَلَّ جي هڪ ولي ” حضرت داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو علمِ دين جي شوق جي باري ۾ ٻڌڻ جو شرف حاصل ڪيو، الله عَزَّ وَجَلَّ اسان کي به ان جو صدقو

نصيب فرمائي. اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

مٺامن اسلامي پائرو! اڄ اسان حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي علم دين جي شوق جي باري ۾ ٻڌو، داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ علم دين حاصل ڪرڻ ۾ ايتري قدر مشغول رهندا ها جو شام ٿي ويندي هئي پر پاڻي پيئڻ جو به خيال نه ايندو هو. اي ڪاش! حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صدقي اسان کي به وقت جي قدر و منزلت نصيب ٿي وڃي، فضوليات مثال طور موبائل ۽ دوستن سان گپ شپ وغيره ۾ وقت برباد ڪرڻ جي بدران، علم دين سکڻ جو جذبو نصيب ٿئي.

➤ داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا استاد بلڪ اُن وقت جي بادشاهه به سندن شوق علم دين کان نهايت متاثر ٿيا.

➤ داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو گهراڻو علم و عمل جو پيڪر ۽ تقويٰ ۽ پرهيزگاري جو شاهڪار هو. اي ڪاش! حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صدقي اسان جي گهرن ۾ به مدني ماحول بڻجي وڃي، اي ڪاش! گهر جو هر فرد نمازي ۽ عاشق رسول بڻجي وڃي، اي ڪاش! گهر امن جو مرڪز بڻجي وڃي، اي ڪاش! گهر جا تمام افراد مدني انعامات جا عامل بڻجي وڃن، اي ڪاش! علم و عمل جو جذبو نصيب ٿئي، اي ڪاش! تقويٰ ۽ پرهيزگاري جي دولت نصيب ٿئي.

➤ داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي برکت سان هزارين ماڻهن جي زندگين ۾ مدني انقلاب آيو. اي کاش! حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صدقي اسان جي زندگي ۾ به سُنتن جي مدني بهار اچي وڃي، اي کاش! بي عملي ختم ٿي وڃي، اي کاش! علم و عمل جي برکت سان اهڙو مدني انقلاب اچي جو اسان جي گهر سان گڏوگڏ اسان جي محلي، اسان جي علائقي وارا به فيضانِ علم و عمل سان مالا مال ٿين. اي کاش! حضرت داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صدقي اسان کي پنهنجي گهر ۾ پاڙي ۾، رشتيدارن ۾ جتي جتي اسان جا تعلق آهن، جتي جتي اسان جو اثر و پهچت آهي هر هنڌ نيڪي جي دعوت ڏيڻ جو جذبو نصيب ٿئي.

الله تعاليٰ حضرت سيدنا داتا گنج بخش علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مزار پُرانوار تي ڪروڙين رحمتون نازل فرمائي ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي طفيل اسان کي به علمِ دين جي دولت سان مالا مال فرمائي.

اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ اَلْاَمِين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

مٿانما اسلامي پاڻرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جتّ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جتّ ۾ مون سان گڏ هوندو. (5)

5...مشكاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 1/97، حديث: 175

بس وہی تو جہاں میں سمجھدار ہے

ان کی سنت کا جو آئینہ دار ہے

هلن جون سنتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جِي رسالي ”163 مدني گل“ مان هلن جون سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا:

سيپاري 15 سورہء بني اسرائيل آيت نمبر 37 ۾ ارشاد ربُّ الْعِبَاد آهي:

نرجه وكنزا اليمان ۽ زمين ۾ آڪڙ ڪري نه هل بيشڪ تون زمين کي هرگز چيري نه سگهندين ۽ هرگز پهاڙن جي اوچائي کي نه پهچندين.

وَلَا تَمْسُ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا .

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: هڪ شخص به چادرون پائي تڪبر سان هلي رهيو هو ۽ گهمند ۾ هو اهو زمين ۾ داخل ڪيو ويو ۽ اهو قيامت تائين زمين ۾ داخل ڪيو ويندو. (6) ۽ رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هلندا هئا ته ڪجهه اڳيان طرف جهڪي هلندا هئا جن تي پاڻ مٿانهون کان هيٺ پيا لهن. (7) ۽ جيڪڏهن ڪا رڪاوٽ نه هجي ته رستي جي ڪناري ڪناري وچٿري چال هلو، نه ايترو تيز جو ماڻهن جون نگاهون اوهان ڏانهن ٿين ته تڪڙو تڪڙو ڪيڏانهن وڃي رهيو آهي! نه ايترو آهستي جو ڏسڻ واري کي اوهان بيمار لڳو ۽ رستي تي هلندي بلا ضرورت هيڏانهن هوڏانهن ڏسڻ سنت ناهي، هيٺ نگاهه

6...مُسلِم، ڪتاب اللباس والزينة، باب تحريم التبخر في المشي... الخ، ص 1156، حديث: 2088

7... الشمائل المحمدية للترمذي، باب ما جاء في مشية رسول الله، ص 87، رقم: 118

ڪري باوقار طريقي سان هلو. ◊ رستي تي ٻه عورتون بينيون هجن يا وڃي رهيون هجن ته انهن جي وچ مان نه گذرو جو حديث پاڪ ۾ هن جي مُمانعت آيل آهي

(ابوداؤد، ڪتاب الادب، باب في مشي النساء مع الرجال في الطريق، ۴/۴۷۰، حديث: ۵۴۷۳)

◊ ڪجهه ماڻهن جي عادت هوندي آهي ته رستي تي هلندي جيڪا به شيءِ سامهون آئي ان کي لتون هڻندي گذرندا آهن، هي بالڪل غير مُهذب طريقو آهي ائين ڪرڻ سان ڪنهن جو پير زخمي ٿيڻ جو انديشو آهي ۽ اخبار يا لڪائي وارن دٻن، پيڪتن، ۽ منزل وائر جي خالي بوتلن وغيره کي لت هڻڻ بي ادبي به آهي

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

عاشقانِ رسول، ائين سنت کي پھول ڏيڻ لڳو، قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (8)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (9)

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

8... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

9... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

جیکو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن. (10)

(4) چه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَدْوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن ڪان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (11)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاك پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (12)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

10...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

11...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

12...القول البديع، الباب الاول، ص 125

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْ لَهُ الْمَفْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹³⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيّدنا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽¹⁴⁾

(2) جن شپ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

...¹³ الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۳۲۹، حديث ۳۱

...¹⁴ مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305

فرمانِ مصطفيا ﷺ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو ڄڻ ان شب قدر

کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ